

NIEUWSBRIEF

Oktober 2010. Jaargang 4, nummer 6.

De herfst is er alweer. In deze Nieuwsbrief leest u de laatste stand van zaken betreffende Dierenhulp zonder Grenzen. Een aangrijpend verhaal over de impact van een natuurramp. De hartverwarmende inzet van vrijwilligers op de Sponsorloop 2010. Maar toch ook weer: de vraag om hulp. Hulp voor al die projecten in zwaar weer. Figuurlijk, maar de komende maanden zeker ook letterlijk. Met de komst van de winter gaan de asiels in het buitenland een moeilijke tijd tegemoet. We zetten ons in om hun nood te verlichten. Helpt u ons mee?

De redactie.

---

verslag werkbezoek L'Aquila Italië 23 t/m 26 september

Wanneer ik op reis ga weet ik al van te voren dat ik veel indrukken op zal doen. Maar dat deze reis zo indrukwekkend zou worden, dat had ik van te voren niet in kunnen schatten. Toen Dierenhulp zonder Grenzen vorig jaar werd gevraagd te helpen in het aardbevingsgebied, zie je foto's, en daar schrik je al van. Italië is maar een paar uren vliegen en daarom komt het wel erg dichtbij. De beelden gaan de wereld over, grote koppen in de kranten maar al snel wordt het nieuws over L'Aquila verbannen naar volgende pagina's in de kranten tot je helemaal niks meer leest en ook niks meer hoort.

Op donderdag 23 september kom ik aan op het vliegveld Fiumicino van Rome. Ik word opgehaald door voorzitter Maurizio en vicevoorzitter Caterina. In de auto beginnen we al snel te praten over de honden in het asiel, nu 387, maar ook over de aardbeving. Ik merk als snel dat er een tijd voor en na de aardbeving is. Caterina praat over de impact van de aardbeving. Als je het niet persoonlijk hebt meegemaakt, is het niet voor te stellen. Meer dan 100.000 mensen zijn dakloos geraakt, honderden doden waren er te betreuren. Caterina vertelt dat haar gebouw niet erg beschadigd was, maar ze vluchtte met man, moeder, hond en goudvis in de nacht van 6 april 2009 de straat op. Ze gingen naar het asiel, want de zorg om de honden was erg groot. Het asiel bleek geen schade te hebben, maar het huilen van de honden zal Caterina nooit vergeten. Families zijn weken lang in het asiel gebleven, ze mochten immers niet terug naar huis.

We rijden door de stad, waar ontzettend veel soldaten zijn, het lijkt wel een oorlogsgebied. Elke maand komt er ook een nieuwe brandweerploeg van ongeveer 180 man. Je voelt wat er gebeurd is, het is geen vrolijke stad. Weinig mensen op straat ook, het centrum is leeg en veel gebouwen zijn verwoest. De meeste straten zijn nog afgesloten, de zgn. *rode zones*. Er is altijd nog instortingsgevaar. Ingestorte gebouwen, huizen en flats, ook veel gedeeltelijk verwoeste huizen. Op de balkons staan nog de stoelen, potten met nu dode planten en aan veel waslijnen hangt nog het wasgoed, allen stille getuigen van de verschrikkelijke ramp die zich hier anderhalf jaar geleden heeft voltrokken. Een studentenhuus is ook ingestort, dit kostte het leven aan acht jonge mensen. Hun foto's hangen aan het hek, zo krijgt de ramp een gezicht voor mij. Het openbare leven in de stad is

nog steeds ontwricht. Mensen hebben geen huis en ook geen baan. Er zijn huizen gebouwd, voor maar 15.000 mensen. De anderen wachten nog steeds, ze wonen in hotels met een familie op één kamer of ze hebben ergens een houten tuinhuisje meergezet. Winkels zijn er niet meer, ondernemers zijn weer begonnen in een tent of een houten keet. Maar men heeft geen personeel nodig. Zelfs het ziekenhuis is nog niet opgebouwd, dit betekent dat bewoners naar het meer dan 100 km verderop gelegen Rome moeten rijden.

Het asiel ligt buiten de stad en het is erg netjes. We worden verwelkomd door hondengeblaf. Een paar honden lopen binnen los en willen natuurlijk ook direct aangehaald worden, nou dat is geen enkel bezwaar. Links is een kantoor, met daarin een douche en toilet. Het asiel is trouwens eigenhandig gebouwd door voorzitter Maurizio. De gemeente geeft € 1.14 per dag per hond. Dat lijkt over een maand genomen veel, maar het asiel heeft vier personeelsleden in dienst, zij werken zes dagen per week. Dit is noodzakelijk omdat men op de vrijwilligers niet altijd kan

rekenen, en de honden moeten wel dagelijks verzorgd worden, eten en water krijgen, medicatie indien nodig en alle hokken moeten schoongemaakt worden. Door de aardbeving zijn ook vrijwilligers naar elders vertrokken. Elke dag is er ca. 160 kg. voer nodig, waaronder veel speciaal voer. De maandelijkse kosten zijn dus enorm hoog. Het asiel heeft altijd om en nabij de 400 honden. Wanneer ik bij de kennels langsloop, allen open en vaak zonder dakbedekking, valt het mij op dat heel veel honden bang zijn. Het zijn inderdaad erg veel honden, ik heb groot respect voor de mensen die hier werken en ook voor de vrijwilligers. Het is goed georganiseerd. L'Aquila ligt tussen de bergen en dit betekent dat het 's winters erg koud wordt en er valt altijd veel sneeuw. Omdat de kennels open zijn moeten de honden zo goed mogelijk warm worden gehouden, vooral de oudere honden. In de hondenhokken wordt stro gelegd en daarop weer dekens.

Zaterdag vertrekken we tegen negenen met de auto, hierdoor hebben wij waarschijnlijk niet gemerkt dat er om 9.10 uur een aardschok was van 2.4 op de schaal van Richter! Dat is maar goed ook denk ik.

We vertrekken richting een paar dorpen, die geheel verwoest zijn. En overal dezelfde stilte, je ziet niemand. Voorzitter Maurizio woonde ten tijde van de aardbeving in het dorp Poggio di Roia, zijn huis (huisnummer 13!) bleef overeind, het was net gerestaureerd, huizen rondom zijn verwoest. Hij mag eigenlijk het dorp niet in, maar doet dit toch om de dieren te voeren. De enige inwoners van het dorp zijn katten, en er komt een hond op ons af. Omdat het een tijdje heeft geregend is de hond erg nat, en zij probeert zich af te drogen aan mijn broek. Terwijl wij het dorp "bekijken" loopt ze even met ons mee, daarna is ze plotseling weer verdwenen. Zolang de bewoners van de dorpen niet terug kunnen zijn de dieren afhankelijk van mensen zoals Maurizio.

Ik voel mij eigenlijk best bezwaard om hier te lopen, voel me een ramptoerist. Het lijkt respectloos, maar ik leef mee met de bewoners, ook al kan ik het hen niet zeggen. Bij het naar binnenkijken in de huizen zie je soms nog spullen staan, alsof de bewoners nog terug zullen komen. Bij andere huizen zie je nog de ramen openstaan, een mat hangt over het balkon.

De volgende dag vertrek ik weer naar Nederland, een grote ervaring rijker en nog steeds erg onder de indruk. Men zegt dat een aardbeving in dat gebied maar eens in de 300 jaar voorkomt, ik hoop het van ganser harte voor mens en dier.

Het volledige verslag, met meer foto's, vindt u op de website.

©2010 Tekst en foto's Ria Kuurman

Help de honden in L'Aquila de winter door

Omdat de honden in L'Aquila vooral in de komende winter onze hulp hard nodig hebben, willen wij nog dit jaar een transport organiseren naar Italië. Wij willen de dekens, die wij nog op voorraad hebben, maar ook voer, medicatie en middelen tegen parasieten gaan brengen. Wilt u ook een geldelijke bijdrage leveren? Dit kan op SNS-bankrekening 96.48.24.019 t.n.v. Dierenhulp zonder Grenzen te Valthermond o.v.v. Italië.

DOOR DE OGEN VAN EEN BUITENLANDSE HOND

Het hondenleven op de straat is heel verschillend met het hondenleven hier in Nederland. Ondanks het feit dat honden geweldig zijn in zich aanpassen hoeft dit geen garantie te zijn dat iedere hond geschikt is voor het leven hier in Nederland. Probeer te leren kijken door de ogen van de hond en niet vanuit u eigenstandpunt of medelijden. Daar heeft de hond niks aan en u zeer zeker ook niet.

Het is belangrijk wanneer men kiest voor een hond uit het buitenland, de hulp in te schakelen van een goede stichting zoals Dierenhulp zonder Grenzen.

Deze stichting werkt in mijn ogen aan de verbetering in het land zelf en haalt zo nu en dan honden naar Nederland. Het naar Nederland halen van honden moet echter niet op de eerste plaats staan! Daar schiet men niets mee op, de mentaliteit van het land moet immers veranderd worden. Wij van Hondentrainingen zijn gespecialiseerd in het trainen van honden uit het Buitenland en voor al u vragen en adviezen met betrekking over de hond dan bent u bij ons aan het juiste adres: www.hondentrainingen.nl

Wanneer de keuze weloverwogen is en men weet wat hij kan verwachten heb je **een maatje voor het leven!**

Met vriendelijke groet,

Yvonne van der Meer

Hondentrainingen (locatie)
Jan Glijnisweg 18 A
1703 RJ Heerhugowaard
072 - 57 25107 of 06 - 53 21 51 80

update Sevilla

Helaas staan de zaken er in Sevilla nog niet veel beter voor. Was Joana eerst verbonden aan Arca de Noe, dit blijkt nu niet meer te kunnen omdat het bestuur van Arca de Noe eigenlijk liever niet wil dat de honden naar Nederland gaan,. Dit betekent dat Joana er nu min of meer alleen voor staat. Zij heeft alleen werk in het weekend. De werkloosheid in Andalusië is groot. Joana kan amper de honden onderhouden. De adopties van de honden gaan ook niet echt goed en dat betekent dat ze een beetje "vastzit" en eigenlijk geen nieuwe honden kan opnemen. Verder is het daar vreselijk heet, een enorme belasting voor mens en dier!!!

Er is dus weer overal te kort aan in Sevilla, aan eten voor de dieren, en ook aan geld om de dierenarts te kunnen betalen.

Wat ze eigenlijk graag zou willen is een ander terrein zoeken, daar waar wel vergunningen mogelijk zijn, daar ook gaan wonen, en dan daar een aantal goede kennels neerzetten en er ook een hondenhotel beginnen, met het idee dat wat het hotel oplevert te gebruiken voor de opvanghonden.

Maar daarvoor zal ze haar huis moeten verkopen en ook dat zal nu heel erg moeilijk zijn, dus eigenlijk zit alles een beetje vast. Af en toe stuurt DZG geld, maar er zal structureel iets moeten gebeuren Uiteraard laat DZG Joana en haar honden niet in de steek. Wij houden u op de hoogte. Mocht u toch al willen helpen met een bijdrage? SNS Bank 928271803 t.n.v. St. Dierenhulp zonder Grenzen te Valthermond o.v.v. "Honden Sevilla".

Sponsorloop 2010 een groot succes!

Een spannende dag die vroeg begon. Om 6.00 uur ging de wekker. Hoeveel mensen zouden er komen, wat zou het weer gaan brengen, zou alles zo lopen zoals het lopen moest? 2 oktober, de dag van de sponsorloop waarop we hoopten zoveel mogelijk geld op te halen voor de honden in Spanje. Ons eerste castratieproject zou eigenlijk in Italië plaatsvinden maar door logistieke problemen in Italië moeten we dit uitstellen. Echter ook in Spanje zijn ontzettend veel zwervhonden vandaar dat het bestuur van DZG alle zeilen heeft bijgezet om toch in oktober ons castratieproject voort te zetten. Italië vergeten we niet, zeker niet! Maar voor nu, kunnen de honden in Spanje op ons rekenen.

De weergoden keken met een knipoog mee want ondanks de voorspellingen van regenachtig weer zagen we alleen maar de zon ons toelachen. Het werd schitterend stralend weer. Rond half 12 kwamen de eerste lopers om zich aan te melden, onze beschermvrouwe Yvonne Kroonenberg kwam samen met haar hondje Bonne en Annie, het hondje van haar zus. Om 12.00 uur startte de 25 lopers en och, wat was iedereen sportief! Zelfs na een uur hardlopen of wandelen konden de meeste mensen niet stoppen, nou.....dan toch nog maar 1 rondje extra!! Geweldig om te zien hoe iedereen zo zijn best deed voor de honden. En het resultaat mocht er wezen, ongelooflijk!! In totaal hebben de 25 lopers **€ 2247,70** opgehaald, wat een prestatie!

Maar daar blijft het niet bij, ook zijn er vele mensen geweest die onze mascotte Donald hebben gesponsord. In totaal heeft deze sponsorloop **€ 2817,70** opgeleverd! Kortom, de inzameling voor ons castratieproject is een daverend succes gebleken. Hier kunnen ontzettend veel honden door geholpen

worden! Na de loop werd iedereen bedankt dmv een kleine verrassing, een sportief rugzakje met lekkere dingetjes erin. Na 3 kwartier geduldig te hebben gewacht, kwam de prijsuitreiking. Niemand liep mee voor de prijzen maar uiteindelijk waren de mensen die in de prijzen waren gevallen toch heel blij met hun beloning! Deze dag had nooit zo succesvol kunnen worden zonder:

- Alle lopers en hun sponsors!
- Bianca, Joke, Jantien, Emma en Peter; zij hebben ervoor gezorgd dat de dag gestroomlijnd liep.
- Karen en Leon van de Eerste Hulp Alkmaar; iedereen kon zich veilig voelen door de professionele hulp van de EHBO.
- De sponsors van de prijzen; Cameraland, Runnersworld Alkmaar, Helderman Sport uit Alkmaar, Massagepraktijk Wel-Zijn, Wellness 4 Every-Body, Salon Nova, De Biologische eetwinkel Estafette, Veul drogisterij-parfumerie en Dyka.
- Albert Heijn 'De Hoef' en Vrumona voor de verzorging van de innerlijke mens.
- Flyerhouse uit Alkmaar heeft gezorgd voor de mooie flyers waardoor iedereen op de hoogte werd gesteld van onze sponsorloop.
- De Narrenkap uit Alkmaar voor de feestelijke aankleding van de ballonnen.

Bij deze wil ik dan ook iedereen bedanken voor het mogelijk maken van deze 1ste sponsorloop van Dierenhulp zonder Grenzen. Zonder jullie hadden we dit enorme resultaat nooit kunnen bereiken! Wie interesse heeft om volgend jaar ook mee te doen kan dit alvast doorgeven via brigitte@dierenhulpzondergrenzen.com. T.z.t krijg je dan bericht wanneer, hoe en waar de 2de sponsorloop plaatsvindt.

Nogmaals, dank!! Uit de grond van mijn hart!
Brigitte Rijmers
Organisator Sponsorloop 2010

Dierenwerelddag.

*Alle dieren over de ganse wereld vieren vandaag dat het feest is!
Doch in hun hartjes voelen zij dat zij geen beesten zijn,
maar vrienden van iedereen.
Iedere dag weer
en dit keer op keer.*

*Ach, kon ieder mens, die naam waardig, voorgoed beseffen,
dat ze hunkeren naar liefde in plaats van naar martelingen.
Dat ze hunkeren naar een klein plekje in een gouden mandje
dat zij naar wat liefde zoeken,
bij een mens die het goed met hen meent
en samen met hen om dit gemis weent,*

*omdat zij het beu zijn om langs straten te dwalen,
omdat zij het beu zijn om verstoten te worden,
omdat zij niet meer willen achtergelaten worden door beulen
die niet eens voelen wat dierenleed betekent...*

*Daarom vieren zij vandaag in hun hartjes feest
maar niemand die het eigenlijk echt voelt en weet,*

*dat zij iedere dag moeten aankijken tegen een dag vol ellende,
een lege dag, een dag zonder eten, een dag zonder liefde,
dat zij zich steeds moeten verbergen voor mensen die beesten zijn.*

*Gelukkig kunnen ze zich nog laven aan af en toe wat hemelwater,
anders verdroogden ze onder de hete zonneschijn.*

*Konden we die zonneschijn maar scheiden in zon en schijn,
dan zouden we weten dat de zon geluk en warmte betekent
en dat voor de schijn moet gevluht worden, telkens weer.*

*Arme dieren, eens wordt het mogelijk beter, voor jullie misschien niet.
Maar weet dat er tóch echte vrienden zijn die veel aan jullie denken,
weet dat zij er alles aan doen om jullie hun en onze liefde te schenken
en weet dat wij van jullie altijd zullen blijven houden.
Het ga jullie allemaal heel goed,
en houd moed.*

Kristin - vier oktober 2010.

Centro Canino Mallorca 40 jaar

2 Oktober was het 40 jaar geleden dat Jane Reynolds CCI heeft opgericht. Een beetje een wrange verjaardag, met maar 8 honden bij CCI (waarvan er 4 steeds verstopt moeten worden) en 10 verzegelde kennels. We hebben er toch aandacht aan besteed en hebben een markt georganiseerd, een hondenshow (van de bij ons geadopteerde hondjes), een loterij en verschillende artiesten die gratis optraden. Hartverwarmend was de grote belangstelling en de solidariteit, ook van de andere opvangcentra hier op het eiland, ze waren er allemaal. Heel bijzonder was ook de belangstelling voor Chico, een Rater die gevonden is met zijn ene voorpootje verstrikt in sterk ijzerdraad, een grote wond aan zijn andere pootje en overal wonden van uitgedoofde sigaretten!! Een van de vrijwilligsters heeft Chico geadopteerd maar kan uiteraard niet voor alle kosten opdraaien, Chico heeft zijn eigen groep op facebook waar ook echt iedereen solidair is met hem en zijn adoptanten, ze moesten 4 dierenartsen met hem af voor er één was die bereid was hem te helpen. Inmiddels is zijn voorpootje geamputeerd en wordt hij behandeld door de fysiotherapeut. Beetje bij beetje gaat het beter. Op de verjaardag van CCI hebben we speciale aandacht besteed aan deze dappere overlever!!!! Hij had zijn spaarpot daar staan en iedereen heeft daarin een bijdrage gedaan. Dan stond er die dag ook nog in de krant dat de gemeente ons NIET de benodigde vergunning wil geven, maar in hoeverre dit geruchten zijn is nog niet zeker. Een ding is wel zeker: We geven niet op!!!!

Marja de Leeuw

Stichting Dierenhulp zonder Grenzen zoekt

Organisatoren Evenementen (m/v), voor diverse regio's in Nederland

Taken

- Het zelfstandig en in teamverband organiseren van evenementen
*zie voorbeelden
- Contact onderhouden met lokale en regionale ondernemers
- Informatie verstrekken
- Het aantrekken van vrijwilligers voor de georganiseerde evenementen

Profiel

- Je bent zelfstandig, organisatorisch, communicatief en sociaalvaardig
- Je beschikt over vervoer
- Je beschikt over telefoon en een computer met internetaansluiting
- Je kunt werken in teamverband
- Je vindt het leuk om een belangrijke schakel te worden binnen DZG en denkt representatief en creatief te zijn.
- Je bent een enthousiast persoon en hebt affiniteit met de doelstellingen van DZG

* Bijv. fotoshoots, wandelingen, puzzeltochten, bingo's, sponsorlopen waarbij St. Dierenhulp zonder Grenzen centraal staat.

Stichting Dierenhulp zonder Grenzen zoekt

Gastgezinnen

Wij zijn op zoek naar gastgezinnen voor volwassen honden, een leuke maar vooral verantwoordelijke taak. U hebt kans dat u een hond in de opvang krijgt die nog alles moet leren, het zindelijk worden, alleen leren zijn of aan de riem leren lopen. Een hond zal moeten wennen aan zijn/haar nieuwe omgeving. In het begin zal dit aanpassingen vergen, daarom zoeken wij vooral mensen die tijd en geduld hebben. Enige kennis van honden en hun opvoeding is een pre. De bedoeling is, dat u vanaf het moment dat u de hond in opvang hebt, deze gaat verzorgen als was het uw eigen hond, daarbij dient u natuurlijk altijd in gedachten te houden dat hij/zij weer weg gaat! U gaat de hond zindelijk maken, hem/haar aan de lijn leren lopen, en het aan zoveel mogelijk situaties laten wennen, kinderen, autorijden, etc. Dit alles in het tempo welke past bij het dier. Het opvangen van dieren is leuk en dankbaar (vrijwillig) werk, maar zeker ook heel intensief. Ziet u zichzelf als gastgezin en u kunt zich vinden in het bovenstaande of hebt u nog vragen, neemt u dan contact op met Kamal en Bas Wesselink opvang@dierenhulpzondergrenzen.com. Bellen kan ook, telefoon 0321-336767 of 06-15357438/06-25266234.

Nieuw thuis gezocht!

Kapetanos

Een man voedde Kapetanos in zijn tuin. Op een dag kwam deze man thuis en vond de kat met zijn koppie helemaal open en onder het bloed. De arme kater was aangereden door een auto. De man heeft Kapetanos meteen naar de dierenarts gebracht, dit was in november 2009, en de arts heeft de kater opgeknapt. De man heeft nooit weer iets van zich laten zien of zelfs maar één keer naar de kat gevraagd. Kapetanos is gecastreerd. Hij is in Nederland.

Kapetanos (roepnaam nu Kappi) is een kat die het liefst in een huisje zonder andere katten wordt geplaatst. Hij kan niet echt communiceren door zijn achterstand door het ongeluk, en daardoor loopt het contact met andere katten erg stroef. Hij is ook nog eens totaal niet bang, dus in plaats van respectvol een stap terug doen als er geblazen wordt, doet hij juist een stap dichterbij. Kappi kan wel met honden geplaatst worden, mits de honden niet steeds achter hem aanjagen. Hij is niet vies van een paar tikken uitdelen, dus hij moet eerst de kans krijgen om goed te kunnen wennen aan de honden.

Kappi houdt ontzettend van kroelen. Hij vindt het heerlijk om bij je op schoot te liggen, of knuffels uit te delen. Hij zou een prima kat zijn voor bij een ouder iemand, die veel thuis is, want aandacht krijgt hij graag. Met kleine kinderen is het wel een beetje oppassen. Hij kan behoorlijk ruw met zijn nageltjes zijn als hij met je aan het stoeien is, of op schoot springt. Hij zet gauw zijn nageltjes uit, weliswaar zonder kwaad in de zin, maar het voelt niet fijn.

Wegens een chronische aandoening aan zijn luchtwegen heeft hij verhoogde kans om niesziekte te krijgen. Doordat hij toch regelmatig benauwd is, en hierdoor flink gaat snotteren, moet hij met regelmaat

een nieuwe antibiotica-kuur. Inmiddels heeft de dierenarts hem op de behandeling voor chronische niesziekte gezet, en zal hij hierdoor regelmatig een pillenkuur moeten krijgen, zodra hij weer begint te snotteren. Vanwege deze regelmatig terugkerende kuren is besloten om Kappi ook op te nemen in het En Ik Dan project.

Gezien de katten in het opvanggezin is Kappi dan ook dringend op zoek naar een definitief thuis! Wie geeft deze leuke kroelkip een gouden mandje? Hij verdient het zo!

U kunt bellen met:

Nannie	036-8412799	06-29578771	Di 13u-22u, wo 11u-19u, do/vr 10u-20u, zo 10u-18u
Joyce	0174-764201	0645249584	Zondag t/m woensdag vanaf 10.00 uur - 22.00uur
Kini	0255-511783	06-49033595	Altijd bereikbaar

Eind goed, al goed!

Silver

Sinds 04-04-2008 woont Silver bij ons, komend uit de opvang van Ayamonte. Ik heb hier al een verhaal over geschreven, bij Geplaatste honden (op de website). Nog steeds, en eigenlijk elke dag nog meer, is Silver ons groot geluk! Het is echt een schat van een hond, is heel erg braaf, kan goed alleen zijn, en gaat MEGA uit haar dak als we thuis komen! Vooral als ik thuis kom, maar door de tijd heen ook als Theo of onze dochters Marjolein en Froukje thuis komen! echt zo lief om te zien, ze hoort echt

bij ons en wij bij haar! Ze mag zoveel mogelijk overal mee naar toe en weet dan niet hoe snel ze in de auto moet springen, is heel erg graag bij ons, en omgekeerd ook....Het is nog steeds zo dat ze heel graag met andere honden speelt en kroelt, en ook heel graag geaaid wordt door de baasjes/vrouwjes van die honden. Jammer genoeg is loslaten nog steeds geen goede optie, ze is er een paar keer echt vandoor gegaan, komt dan op een gegeven moment wel weer terug, maar er zit jachtinstinct in, en dan is ze echt van de wereld. Ze komt ook weer wel terug, maar na voor ons benauwde momenten. We zijn dan echt bang dat haar iets overkomt.

Ze is gewoon ons maatje en we zijn nog steeds erg dankbaar dat we haar bij DZG gekozen hebben en dat ze mocht komen uit Ayamonte! We hebben ook nog een adoptiehondje op afstand, Mascote.

Goed dat er zo een instantie als DZG bestaat, een pluim voor alle medewerkers en vrijwilligers!

Heel veel groetjes Anja Nagtzaam/Theo van Zinnen, Marjolein en Froukje en uiteraard een pootje van Silver!

Wilt u ook uw leuke, lieve DZG-hond hier terugzien? Mail naar dakiem@hotmail.com of schrijf naar DZG, p/a Planciusstraat 13, 8023 XA, Zwolle.

Colofon

Redactie: Ria Kuurman & Mirjam Barendsen. Bijdragen kunt u e-mailen naar dakiem@hotmail.com.

Stichting Dierenhulp Zonder Grenzen

Zuiderdiep 135 7876 AG Valthermond. Tel. 0599-850872, info@dierenhulpzondergrenzen.com.

SNS-bank 92.82.71.803/ Postbank 4608875. Kamer van Koophandel Meppel 04078787

Voor meer informatie over de in deze nieuwsbrief voorkomende onderwerpen verwijzen wij naar onze website, www.dierenhulpzondergrenzen.com.

Disclaimer: Aan deze nieuwsbrief kunnen geen rechten worden ontleend.